

tuaris dedicats a la mare de Déu i que a Catalunya n'hi ha més que a la resta d'Espanya? El malaguanyat sacerdot i periodista Martín Descalzo afirmava que, si alguna vegada es perdia el mapa del nostre país, el podríem refer només resseguint els temples, les ermites dedicades a la mare de Déu ja que cada poble té el seu temple, la seva ermita dedicada a Maria sota alguna advocació. *Per tant, i gràcies a Sta. Maria de Creixell –encara que es perdés el mapa del nostre país– trobaríem sempre Borrassà.*

Borrassà! L'escriptora i poetessa empordanesa Montserrat Vayreda amb la seva rítmica clara i sonora en parla així: *"Admirat pel campanar / que es dreça amb altiva ufana, / fill com és de l'Empordà / s'obre com una sardana / on tot-hom hi pot entrar"*. I és ben veritat. Hi podem entrar per diferents indrets. Es pot gloriar del seu altiu campanar, però també es vanta de la seva humil església de la mare de Déu de Creixell. Tant de bo que aprenguéssim una mica de la senzillesa d'aquesta "noia del poble" que es diu Maria i és la mare de Déu! *"El Senyor ha mirat la petitesa de la seva serventa. Ha obrat en mi meravelles"*. Humilitat que ens apropa a Déu i fa la nostra convivència més agradable.

Presència de la mare de Déu! Pensant en l'Àlguema haureu observat que aquesta riera que, abans de Creixell, hom la veu sovint seca, aquí hi ha aigua tot l'any. Fins algú parla de les aigües curatives de l'Àlguema. Sense caure en exageracions o voler veure miracles a tot arreu, per què no pensar que la mateixa natura, amb la font d'aigua que dóna vida al paratge, ha volgut honorar la presència de la mare de Déu...?

Honorem-la també nosaltres. Sempre. Molt especialment aquest dia de la festa. Fem-ho com els nostres avantpassats ens han ensenyat *"Siau nostra Protectora, Verge Santa de Creixell"*.

Amb tot l'efecte a la gent de Borrassà i Creixell que m'han demanat un article per al programa de festes.

Mn. Pere Font i Verdaguer
Rector de Pontós
i veí de Creixell

